

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza *Varhoven kasatsionen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret BG

(Lieta C-427/22)

(2022/C 408/36)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven kasatsionen sad

Apsūdzētais

BG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā ietvertā kredītiestādes definīcija ir jāinterpretē tādējādi, ka aizdevumi tiek piešķirti, izmantojot vienīgi tādus līdzekļus, kas pieņemti no klientiem noguldījumu un citu atmaksājamu naudas līdzekļu veidā, vai tomēr kredītiestāde var piešķirt aizdevumus, izmantojot arī līdzekļus no citiem avotiem?
- 2) Kā ir interpretējams “jebkādas formas dokument[a], ko izdod valsts iestādes un kas dod tiesības veikt uzņēmējdarbību” saturs – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 4. panta 1. punkta 42) apakšpunkta izpratnē – un vai tas ietver gan apstiprinošo atļaujas piešķiršanas regulējumu, gan apstiprinošo reģistrēšanas regulējumu attiecībā uz kredītiestāžu darbību?

⁽¹⁾ OV 2013, L 176, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret VB

(Lieta C-430/22)

(2022/C 408/37)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Apsūdzētais

VB

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2016/343 ⁽¹⁾ 8. panta 4. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts tiesai, kura aizmuguriski notiesājusi apsūdzēto, lai gan nebija izpildīti 8. panta 2. punktā minētie nosacījumi, ir uzlikts pienākums ar tiešu formulējumu norādīt, ka apsūdzētajam ir šīs direktīvas 9. pantā minētās tiesības uz lietas izskatīšanu no jauna, lai pēc tam un it īpaši tad, kad apsūdzētais tiks aizturēts soda izpildei, viņš varētu tikt informēts par šīm tiesībām? Šis jautājums rodas, ņemot vērā to, ka valsts tiesību aktos nav paredzēts, ka, soda izpildes nolūkā aizturot prombūtnē notiesātu personu, viņa būtu jāinformē par viņas tiesībām uz lietas izskatīšanu no jauna; tajos nav paredzēta arī tiesas iesaistīšanās Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanā soda izpildes nolūkā.

Vai Direktīvas 2016/343 8. panta 4. punkta otrais teikums un konkrēti frāze “tās informē arī par iespēju minēto nolēmumu pārsūdzēt un par tiesībām uz lietas izskatīšanu no jauna vai par citu tiesību aizsardzības līdzekli saskaņā ar 9. pantu” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz informēšanu par oficiāli atzītām tiesībām uz lietas izskatīšanu no jauna vai drīzāk uz informēšanu par tiesībām lūgt šādu lietas izskatīšanu no jauna, turklāt šajā sakarā vēl ir nepieciešama šāda lūguma pamatotības pārbaude?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret PT, SD

(Lieta C-432/22)

(2022/C 408/38)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamatlietas dalībnieki

PT, SD

Prejudiciālie jautājumi

Ja runa ir par kriminālprocesu, kas attiecas uz apsūdzības izvirzīšanu par nodarījumiem, kuri ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, – vai ar LES 19. panta 1. punkta otro teikumu un Hartas 47. panta pirmo un otro daļu ir saderīgs valsts tiesību akts, kurā ir noteikta prasība, ka nevis tiesai, kura izskata lietu un kurā ir iegūti visi pierādījumi, bet gan citai tiesai ir jāpārbauda pēc būtības starp prokuroru un apsūdzēto noslēgtā vienošanās, ja šīs prasības iemesls ir tas, ka ir citi līdzapsūdzētie, kuri nav noslēguši vienošanos?

Vai ar Pamatlēmuma 2004/757 (¹) 5. pantu, Pamatlēmuma 2008/841 (²) 4. pantu, LES 19. panta 1. punkta otro teikumu un Hartas 52. pantu, skatot to kopsakarā ar tās 47. pantu, ir saderīgs valsts tiesību akts, saskaņā ar kuru vienošanās, kas izbeidz kriminālprocesu, tiek apstiprināta tikai tad, ja visi citi līdzapsūdzētie un viņu aizstāvji tai ir piekrituši?

Vai saskaņā ar Hartas 47. panta otro daļu ir nepieciešams, lai tiesa pēc tam, kad tā ir pārbaudījusi un apstiprinājusi vienošanos, atsakās izskatīt pret pārējiem līdzapsūdzētajiem izvirzītās apsūdzības, ja tā par šo vienošanos ir lēmusi tādā veidā, kas neietver nedz paziņojumu par viņu līdzdalību, nedz viņu vainas atzīšanu?

(¹) Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV 2004, L 335, 8. lpp.).

(²) Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV 2008, L 300, 42. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. jūlijā iesniedza *Sofiyski rayonen sad* (Bulgārija) – “Em akaunt BG” EOOD/“Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD

(Lieta C-438/22)

(2022/C 408/39)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad